

Några ord om mormonerna

Bland alla de många kyrkliga fenomen, som utmärka våra dagar, är väl *mormonismen* ett av det besynnerligaste. Då man för några år sedan började i amerikanska tidningar läsa om densamma, undrade man blott, att något så vidunderligt och galet kunde vinna anhängare, och ingen tänkte väl, att det skulle nalkas våra gränser. Så har det likväl nu skett. I några städer inom södra hälften av vårt land verka redan utskickade mormoner, och detta kan åtminstone vara nog att väcka oro och frågor om beskaffenheten av detta nya lärdomsväder. Det är av sådan anledning vi vilja meddela en kort underrättelse därom.

Mormonismen härstammar från det sektrika Amerika. Dess stiftare *Josef Smith*, född i staten Bermont år 1805, hade på åtskilliga sätt sökt sin lycka, då han omsider överkom ett otryckt manuskript till en roman av en då avliden författare, prästen Salomon Spaulding, vilket manuskript J. Smith påtagligen lagt till grund för det historiska i den bok, som utgör mormonernas nya bibel. Namnet *mormon* skall härleda sig från den föregivna profeten »Mormon» eller »Moroni», som talar i boken. Men nu var Smiths uppgift om bokens härkomst, att en ängel kommit en natt och anvisat honom ett ställe i jorden, där han skulle finna en sådan bibel, skriven på gyllene plåtar, och att han fann allt riktigt. Men (märk!) ängeln hade strängeligen förbjudit honom att visa dessa gyllene plåtar för någon – därför har ingen fått se dem. Mormonerna hava således en *ny källa* för religionsläran, en ny bibel, eller, såsom de säga, en förut okänd del av bibeln.

Därjämte föregiva de, att de ännu alltjämt fortfara att mottaga uppenbarelser ovanifrån, varigenom deras lära kan ideligen erhålla förändringar och tillägg, efter varje ny uppträdande profets sinne och hugskott. De kalla sig själva: »*Jesu Kristi kyrka av de yttersta dagarna*»; ty de lära att världens ände är helt nära, och att de äro de »*helige*», som skola regera med Kristus i ett jordiskt himmelrike; därför heta de ock: »*De yttersta dagarnas helige*.» De menade först, att medelpunkten för detta rike, det nya Sion, skulle bliva uti staten Missouri; ty dit hade Josef Smith, genom särskild uppenbarelse, fått anvisning att med sina vunna anhängare begiva sig. Deras yttre välgång stegrade deras förhoppningar; de sågo sig redan i andanom uti besittning av hela staten Missouri och uttalade det även. Ingen skulle bo i deras närhet, som ej antog deras tro. Detta uppväckte folkets hat emot dem.

I april 1833 utbröt den första våldsamma förföljelsen. Den 30 oktober stod en öppen batalj emellan mormonerna och det uppretade folket. Blod flöt på båda sidor. Då den uppbådade milisen tog parti emot mormonerna, måste dessa fly över Missourifloden. De tre påföljande åren voro svåra förföljelseår. Men ju mer man förföljde dem, desto mer utbredde de sig. Profeten själv och hans broder Hyrum sattes i fängelse, men rymde därur på våren 1839. De flesta av hans anhängare samlade sig nu omkring honom i byn Commerce vid Mississippin. Här blev nu en ny station grundad. På månader efter deras utdrivande från Missouri hade hopen växt till 15, 000 själar. De visade sig flitiga, skickliga och sparsamma, och snart uppväxte av denna by en stad vid namn »*Nauvo*». Josef Smith var nu sitt folks både världsliga och andliga överhuvud. Han hette än profet, än president, än major, än generallöjtnant, emedan han nu förde befälet över en nybildad milis.

År 1841 byggde de ett präktigt tempel, med ett torn av 170 fots höjd. De hade under allt förtryck blivit rika och använde blott på nämnda tempel nära en miljon dollars (över tre miljoner kronor). Josef stod nu på höjden av sin jordiska lycka, och mormonerna upphävde sitt huvud så högt, att de till och med föreslog sin profet till president för de Förenta Staterna. Då upptändes åter det gamla hatet emot dem; även inom deras egen församling uppstod strider och söndringar; ty många uppträdde och föregåvo sig hava fått gudomliga uppenbarelser lika goda som Josef Smiths, och sådana uppenbarelser, genom vilka det var dem tillåtet att taga så många hustrur de ville. Då blev åter milisen uppbådad. Och nu inträffade det upplopp, vid vilket Josef och Hyrum blevo nedskjutna, den 27 juni 1844.

Nu blev *Brigham Young* president; och som förföljelsen fortfor, beslöt mormonerna en utvandring, och nu stannade de vid den s.k. »*Saltsjön*», mellan Rocky Mountains och Stilla Oceanen, vilken ort nu utgör deras huvudstation och »*nya Sion*». Här sträva de även att bliva en egen stat, vilket enligt de Förenta Staternas lagar blir då tillåtet, när de uppnått ett antal av 60, 000, en ny anledning för nitet om samfundets tillväxt. Detta nit är ock ganska utomordentligt. De utsända sina budskap till alla världens änder; dessa hava redan kommit till Goda Hoppsudden, Australien, Sandwichsöarna, Ost-Indien och

Europa – såsom förut är nämnt, även till Sverige. Och från alla håll vilja de förmå anhängarna att begiva sig till Saltsjön. Från St. Britannien hava redan nära 17,000 dit utgått.

Vad skola vi slutligen tänka om mormonernas lära? – Det tänkvärdaste därvid är, att de hava *nya källor* för densamma: 1:o, *Mormons bok*; 2:o, de fortfarande föregivna *uppenbarelserna*. Det är då ingen gräns. De erkänna visst även Bibeln och Jesus Kristus; men – med deras egna källors överdomsrätt. –

Se här ett litet prov på deras lära, tagen ur deras egen *katekes*: Vad är Gud? – »Ett materiellt, förnuftigt och personligt väsende, som har kropp och lemmar.» – Av vilken gestalt är han? – »Av människans, eller rättare, människan är av Guds gestalt.» – Har Gud också behov? – »Ja, han äter och dricker, han älskar och hatar.» – Kan han vara på två ställen på en gång? – »Nej; men han kan lätt försätta sig från den ena planeten till den andra» o. s. v. – Tänk en sådan lära! Och dock – vilket nit och vilken kraft att lida och strida därför! Här se vi, att det nitet och den kraften ensamma ej äro tillräckliga bevis för sanningen! Här sannas Kristi ord: *Falska Krister och falska profeter skola uppstå och göra stora tecken och under, så att de, om möjligt, skola vilseleda även de utvalda. Se, jag har förutsagt eder det.*

- C-O Rosenius

(Femte årgången, år 1853)

© [www.pietisten](http://www.pietisten.com)

Texterna får användas fritt, helt eller delvis, digitalt eller analogt, kopierat eller tryckt om ditt syfte är att främja Kristi rikes tillväxt.

Texterna får dock inte användas i någon form av försäljning utan tillstånd från [pietisten.com](http://www.pietisten.com).